

12.)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	14/838-0/2014
Érkezett:	2014 ÁPR 18.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	len

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 12.

Alkotmánybíróság

FÓLAJSTROMSZÁM: .....

KEZDŐIRATON: .....

1015 Budapest, Donáti utca 35/45 07

Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2014. 04. 18.

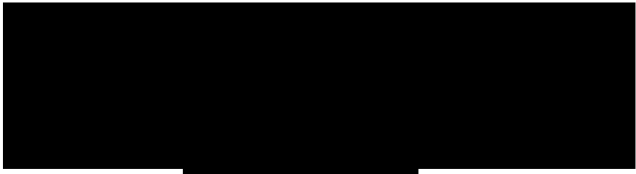
PÉLDÁNY: 1 IV. baktelk

MELLÉKLET: 3 KOZTUK: MH

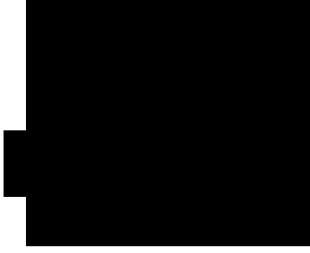
FÓLAJSTROMSZÁM: 21298/12

UTÓIRATON: .....

Alkotmányjogi panasz

képviseli:

A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.635/2013/3. számú döntése ellen

1R

Az Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] mint felperes kívül jegyzett és **K/1 sz.** mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm [REDACTED]

[REDACTED] útján a [REDACTED] alperes ellen, személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perben a **Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.635/2013. sz.** ügyben /3. hozott ítélete ellen (a továbbiakban: „**Ítélet**”) - amelyet jogi képviselőm postai úton 2014. február 6. napján vett át - a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasszal

élek az alkotmánybíróságról szóló 2011. évi **CLI. törvény** (a továbbiakban: **Abtv.**) 27. §-a alapján.

Jogi képviselőm teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazását mellékelem.

I. Eljárási szabályok

2014. február 6. napján postai úton vettem kézhez az Ítéltábla 2.Pf.20.635/2013/3. sz. az ügy érdemét eldöntő végzését, amelyet **K/2. sz** mellékletként csatolok (a „**Ítélet**”).

Az Ítélet olyan Alaptörvény-ellenes bírói döntés, amely Alaptörvény ellenes módon fejezi be a bírósági eljárást, ezáltal az alábbiakban kifejtettek szerint több, az Alaptörvényben továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított alapjogomat is közvetlenül sérti. Érintettségem tekintetében nyilatkozom, hogy személyem azonos az Ítélet címzettjének személyével, továbbá, hogy az Ítélet alapjogaimat sérti a lentebb kifejtett módon.

A jelen **panaszomat** az **Abtv.** továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló **1001/2013. (II. 27.) AB. Tü. határozat rendelkezéseinek megfelelően**, a törvényes határidőn belül, jogi képviselőm útján tettem.

Nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Nyilatkozom továbbá, hogy jelen alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg felülvizsgálati eljárást is kezdeményeztem a Kúriánál a jogerős ítélet ellen.

II. Tényállás: az alapjogaimat sértő Döntés

[REDACTED] címet viselő cikk került közzétételre a [REDACTED] nevezetű honlapon, amelynek szerzőjeként [REDACTED] került feltüntetésre. A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság nyilvántartásában alapító és kiadóként alperes szerepelt.

A cikk történelmi témájú, valamint a cikk szerzőjeként feltüntetett [REDACTED] név a cikket felpereshez, mint történészhez kapcsolja, különös tekintettel arra, hogy felperes történészi minősége és fő kutatási területe (XX. századi történelem), „köztudomású”.

Alperes [REDACTED] alatt található honlap impresszuma név szerint felsorolja alperes szerzőit, akik között azonban [REDACTED] nevű szerző nem szerepel, ezért meggyőződésünk, hogy a [REDACTED] csupán egy felvett név, mely így csak megkülönböztető toldással vagy pedig elhagyással használható.

Tekintettel arra, hogy az említett cikk nem felperestől származik és az abban kifejtett nézetek merőben eltérnek felperes nézeteitől, felperes tájékoztatást kért alperestől a cikk szerzőjeként feltüntetett [REDACTED] adataira vonatkozóan, egyúttal felhívva alperest arra, hogy a cikk [REDACTED] néven történő közzétételével megsértette felperes személyhez fűződő jogait, ezért a későbbiekben tartózkodjon a [REDACTED] néven történő publikálástól. Habár alperes elismerte, hogy a cikk [REDACTED] nevezetű szerzőtől származik, azonban a szerző személyéről semmilyen tájékoztatást nem adott és a későbbiek folyamán ismételtén publikált cikket [REDACTED] néven.

Mivel a nevezett cikk felperes neve alatt történő publikációja nyilvánvalóan sérti felperes névviselési jogát, valamint jó hírnevét, helyes társadalmi és szakmai megítélését, felperes keresetet nyújtott be alperes ellen, melyben kérte a jogsértés megállapítását és a vonatkozó jogkövetkezmények alkalmazását, különös tekintettel arra, hogy az internetes cikkek nagy nyilvánosság előtt publikálnak minősülnek és a keresőmotorokból utólag is visszakereshetőek.

Az elsőfokú bíróság szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok és az alperesi védekezés alapján nem lehetett egyértelműen megállapítani azt, hogy a felperes által kifogásolt írás tényleges szerzőjének valódi neve a felperes nevével megegyezik, vagy a publikáló álnéven tette közzé a cikket. Az ezzel kapcsolatos felperesi bizonyítási indítványnak az elsőfokú bíróság nem adott helyet, felperes személyes meghallgatását mellőzte és a keresetet - egyoldalúan alperes tényelődására - alapozva elutasította, amely ellen felperes fellebbezéssel élt és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, illetve keresetének megfelelő döntés hozatalát.

Álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság eljárása során számos hibát vétett. Indítványunk ellenére mellőzte felperes személyes meghallgatását, továbbá egyéb bizonyítási indítványunknak sem adott helyet, holott az a tényállás tisztázása érdekében elengedhetetlen lett volna. Kifogásoltuk továbbá, hogy az elsőfokú bíróság olyan tények bizonyítását kérte felperestől, melyek köztudomásúnak minősülnek. Nyilvánvalóan nem reális elvárás, hogy

felperes az egyébként köztudomású tényeket bizonyítsa. Helytelenül állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az eljárás során alperes által csatolt cikk szerzője nem felperes.

Az Ítélet tábla azáltal, hogy - az ítélet indoklását megváltoztatva - helyben hagyta az elsőfokú bíróság döntését, és a személyhez fűződő jogaim megsértésének megállapítására irányuló keresetemet elutasította, megsértette az emberi méltósághoz való jogomat, hiszen a névviseléshez való jog és a jó hírnévhez való jog az Alkotmánybíróság szerint az emberi méltóságból levezethető jog, mely az élethez való joggal azonos védelemben részesül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, azonban annak indoklásával és az alperes javára megállapított perköltség összegével nem, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Indoklásában kifejtette, hogy felperes nem a megfelelő alperessel szemben terjesztette elő igényét, tekintettel arra, hogy a per alperese csupán a felperes névvel azonos néven publikált cikket, felperes nevét, illetőleg felperessel azonos nevet azonban nem ő használta. A névviselési jog sérelmét az a személy képes okozni, aki személy szerint a felperesi névvel azonos néven és hasonló tudományterületen publikál. Ezért felperes csak a szerzővel szemben tudja igényét érvényesíteni.

III. Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezése

„B) cikk

Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

IV. Jogi érvelés

„A névjog, névviseléshez való jog az emberi méltóságból levezethető alapjog, ugyanis része az általános személyiségi jogoknak. Minden embernek elidegeníthetetlen joga van az (ön)azonosságát kifejező saját névhez és annak viseléséhez.”¹

Tekintettel arra, hogy az emberi méltósághoz való jog – túl azon, hogy az élethez való joggal az alapjogi hierarchia csúcsán áll – általános személyiségi jogként is funkcionál, ily módon a személyiség különböző aspektusait „anyajogként” védi. Ez a jelleg abban nyilvánul meg, hogy több alapjog eredete is az emberi méltóságra vezethető vissza, továbbá az egyén

---

¹ 58/2001. (XII. 7.) AB határozat

autonómiájának védelme érdekében olyan szubszidiárius alapjogok is levezethetők belőle, amelyek az Alaptörvényben nem találhatók meg.

Ezt az irányt hangsúlyozza az Alkotmánybíróság is döntéseiben:

„Az általános személyiségi jog „anyajog”, azaz olyan szubszidiárius alapjog, amelyet mind az Alkotmánybíróság, mind a bíróságok minden esetben felhívhatnak az egyén autonómiájának védelmére, ha az adott tényállásra konkrét, nevesített alapjogok egyik sem alkalmazható.”²

„Az emberi méltósághoz való jog azt jelenti, hogy van az egyén autonómiájának, önrendelkezésének egy olyan, mindenki más rendelkezése alól kivont magja, amelynél fogva az ember alany marad, s nem válhat eszközzé vagy tárggyá. A méltósághoz való jognak ez a felfogása különbözteti meg az embert a jogi személyektől, amelyek teljesen szabályozás alá vonhatóak, nincs „érinthetetlen” lényegük. A méltóság az emberi étellel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan.”³

„Az emberi élethez való jogról leválasztott méltóság korántsem csupán a jó hírnévhez való jogot foglalja magában, hanem egyebek között a magánszféra védelméhez fűződő jogot is.”⁴

A névviseléshez való jog az emberi méltósághoz való jog személyiségvédő funkciójából vezethető le, és leginkább az önazonossághoz, magánszférához való joghoz kapcsolódik, tekintettel arra, hogy a saját névvel való rendelkezés a személy más személyektől való megkülönböztetésének egyedi, helyettesíthetetlen mivoltának az alapja. Ebben a kontextusban pedig a név az emberi személyiség részeként az emberi méltóság lényeges tartalmát képezi, s mint ilyen érdemes az alapjogi védelemre, egyúttal érintetetlen és korlátozhatatlan. Tiszteletben tartását és védelmét az államnak az emberi méltóságból eredően kötelessége biztosítani.

Olyan alapjogról van tehát szó, amelynél a kizárólagosságot, a mindenki mástól való megkülönböztetés esélyét kell biztosítani.

A névviseléshez való jog védelme törvényi szinten, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény („Ptk.”) által van szabályozva:

„77. § (1) Mindenkinek joga van a névviseléshez.

(2) Tudományos, irodalmi, művészi vagy egyébként közszerepléssel járó tevékenységet - mások jogainak és törvényes érdekeinek sérelme nélkül - felvett névvel is lehet folytatni.

(3) A jogi személy nevének különböznie kell azoknak a korábban nyilvántartásba vett jogi személyeknek a nevével, amelyek hasonló működési körben és azonos területen tevékenykednek.

(4) A névviselési jog sérelmét jelenti különösen, ha valaki jogtalanul más nevét használja, vagy jogtalanul máséhoz hasonló nevet használ. A tudományos, irodalmi vagy művészi tevékenységet folytató - ha neve összetéveszthető a már korábban is hasonló tevékenységet

² (8/1990. (IV. 23.) AB határozat

³ 64/1991. (XII. 17.) AB határozat

⁴ 46/1991. (IX. 10.) AB határozat

folytató személy nevével - az érintett személy kérelmére saját nevét is csak megkülönböztető toldással vagy elhagyással használhatja e tevékenység gyakorlása során."

„84. § (1) Akit személyhez fűződő jogában megsértének, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;*
- b) követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;*
- c) követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;*
- d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről vagy költségén, továbbá a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítését, illetőleg jogsértő mivoltától megfosztását;*
- e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint."*

E szerint az irodalmi tevékenységet folytató személy, ha neve összetéveszthető a már korábban is hasonló tevékenységet folytató személy nevével az érintett személy kérelmére saját nevét csak megkülönböztető toldással vagy elhagyással használhatja e tevékenység gyakorlása során. Ennek megsértése esetén pedig az, akinek névviseléshez való jogát megsértik, a törvényben taxatíve felsorolt igényeket támaszthatja.

Esetemben a névviselési jog sérelmét megalapozó tényállás kétséget kizáróan megvalósult, melynek okán bírósághoz fordultam személyhez fűződő jogaim védelme érdekében. Kérelmemnek azonban sem az elsőfokú bíróság, sem pedig a másodfokú bíróság nem adott helyt. Habár a másodfokú bíróság számára fellebbezésemben jeleztem azokat az eljárási és tartalmi hibákat, melyeket eljárása során az elsőfokú bíróság vétett, azonban a másodfokú bíróság azt figyelmen kívül hagyta és habár az indoklás megváltoztatásával, de az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. A másodfokú bíróság arra hivatkozással hagyta helyben az elsőfokú bíróság keresetét, hogy nem a megfelelő alperessel szemben terjesztettem elő igényemet, tekintettel arra, hogy alperes csupán a nevemmel azonos néven publikált cikket jelentetett meg, de a cikk szerzője nem ő volt.

Azonban a másodfokú bíróság nem volt arra figyelemmel, hogy a szerzővel szemben nem is állt módomban igényemet érvényesíteni, tekintettel arra, hogy a szerző valós nevét és lakcímét a mai napig nem ismerem, holott az a keresetlevél elengedhetetlen kelléke, ismeretlen személy ellen per nem indítani.

Ugyancsak nem tulajdonított jelentőséget a bíróság annak sem, hogy a kereset benyújtását megelőzően megkerestem alperest annak érdekében, hogy szolgáltatson bővebb információt a cikk szerzőjének személyéről, tekintettel arra, hogy alperes honlapjának impresszumában a cikk szerzői között nem volt fellelhető [REDACTED] nevezetű személy, így alappal valószínűsíthető, hogy a [REDACTED] felvett név, mely ebben az esetben csak megkülönböztető toldattal vagy pedig elhagyással lett volna használható. Mivel alperes részemre még olyan alapvető információkat sem szolgáltatott a cikk szerzőjéről, mint a valódi név, ezért nyilvánvalóan nem volt lehetőségem arra, hogy keresetet indítsak egy olyan személlyel szemben, akinek személye nem is ismert. Tekintettel arra, hogy az alperes semmilyen együttműködést nem tanúsított irányomba, személyhez fűződő jogaim

megsértését nem ismerte el, ezért nem maradt más lehetőségem, mint hogy bírósághoz forduljak személyhez fűződő jogaim védelme érdekében.

A bíróság azt sem vette figyelembe, hogy alperes a kereset benyújtását követően is jelentett meg cikket a nevem alatt, tehát a cikk szerzőjével megkeresésemet követően is kapcsolatban állt, tehát a szerzőről, ha érdekében áll, pontos információval tudott volna szolgálni. Habár alperesnek tudomása volt arról, hogy a cikk publikálása személyhez fűződő jogaimat sérti, az ellen nem tett semmit, a jogsértést tovább folytatta.

Ezzel kapcsolatosan felmerül a kérdés, hogy a bíróság ilyen esetben hogy várhatta el azt tőlem, hogy egy olyan személlyel szemben érvényesítsem igényemet, akiről semmilyen információm a mai napig nincs, de még a valódi nevét és lakóhelyét sem ismerem, melyek pedig a keresetlevél elengedhetetlen kellékei? Ha valóban nem a megfelelő alperessel szemben terjesztettem elő igényemet, akkor a személyhez fűződő jogok védelme hogyan biztosított olyan esetekben, amikor a jogsértő személy kiléte nem ismert, a jogsértő személyről információval rendelkező személy pedig semmilyen hajlandóságot nem mutat az együttműködésre?

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság azon túlmenően, hogy nem vette figyelembe a fentiekben foglaltakat, a Ptk. 77. § (4) bekezdését sem értelmezte helyesen. A másodfokú bíróság szerint a névviselési jog sérelme csak „más nevének jogtalan használatával”, vagy „jogtalanul máséhoz hasonló név használatával” valósulhat meg, önmagában a közzététel pedig nem minősül annak. Erre hivatkozással a másodfokú bíróság szerint nem a megfelelő alperessel szemben terjesztettem elő igényét, hiszen azt a cikk szerzőjével szemben kellett volna megtennem.

Tekintettel arra, hogy a névviselési jog sérelme felleltározhatatlan, a törvény példálózó jellegű felsorolása a „különösen” fordulattal indul. A más nevének jogtalan használata, vagy jogtalanul máséhoz hasonló név használata csupán egy a névviseléshez való jogot sértő magatartások közül. Szó sincs arról, hogy a névviselési jog sérelme csupán egy magatartással valósítható meg, erre utal a törvényben a „különösen” szó.

Abban az esetben, ha elfogadjuk a másodfokú bíróság ítéletében foglaltakat, akkor hogyan érvényesül a névviseléshez való jog védelme, hiszen a döntés értelmében bárki, bármikor szabadon publikálhat más neve alatt, és nem kötelezhető a jogsértés abbahagyására. Nem a bíróságnak kell ilyenkor a személyiségi jogok védelméről gondoskodnia? Egy független, demokratikus jogállamban, ahol a személyiségi jogok (köztük a névviseléshez való jog is) az emberi méltóság részeként alapjogi szintű védelemben kell, hogy részesüljenek, akkor nem alapvető elvárás ez a bírósággal szemben?

*****

A fentiekből következően álláspontom szerint **az ítélet meghozatala során a bíróság azzal, hogy figyelmen kívül hagyta a fentiekben hivatkozottakat, számomra súlyos alapjogsérelmet okozott.**

Habár az Alaptörvény konkrétan nem tartalmazza a névviseléshez való jog védelmét, azonban arra tekintettel, hogy az Alkotmánybíróság fentiekben kifejtett döntései alapján az

emberi méltósághoz való jog általános személyiségi jogként is funkcionál, a név, mint az ember személyiségének a része alapjogi védelemben részesül, s mint ilyen érinthetetlen és korlátozhatatlan. Erre való tekintettel került benyújtásra részemről a jelen alkotmányjogi panasz is.

VII. KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az előzőekben kifejtetteket összefoglalva kérem, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltakat elbírálva az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az Ítélet az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat sérti, így különösen sérti a névviseléshez való jogomat és a jó hírnevet, az Alaptörvény és a Ptk. vonatkozó rendelkezései téves értelmezésén alapul; és mindezekre tekintettel semmisítse meg azt.

Budapest, 2014. április 3.

Szíves eljárásukat megköszönve,
Tisztelettel:

